

Arrest

nr. 203 070 van 26 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat G. KLAPWIJK en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Jordaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 september 2016 en hebben zich vluchteling verklaard op 19 september 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op respectievelijk 10 en 20 juli 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op respectievelijk 11 september 2017 en 27 september 2017.

1.3. Op 29 november 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Ten aanzien van M.T.H.A.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Al Bakka, Jordanië, op 25 mei 1985. U heeft de Jordaanse nationaliteit en u bent soennitisch moslim.

U komt uit een gezin met zes kinderen. Uw vader stierf ongeveer twintig jaar geleden ten gevolge van een ziekte. Uw broer A.(...) stierf zo'n tien à twaalf jaar geleden, u weet niet aan wat hij overleden is. Uw moeder, A.(...)-T.(...) A.(...) S.(...) H.(...) (OV 8.318.750, CG 16/17471), vroeg samen met u op 19 september 2016 asiel aan in België en ontving op 22 december 2016 een onontvankelijkheidsbeslissing in kader van haar Dublinprocedure. Een maand na ontvangst van deze beslissing keerde ze terug naar Jordanië. Uw broer, A.(...) M.(...) T.(...) H.(...) (OV 8.318.730, CG 16/17470), vroeg tevens asiel aan op 19 september 2016.

U ging naar school tot uw elf jaar. Van 2003 tot en met 2016 werkte u als chauffeur bij de gemeente.

Sinds uw geboorte woonde u bij uw familie in Al Bakka. Rond midden 2015 verhuisde u samen met uw broer M.(...) en uw moeder naar Ein Basha. De ouderlijke woning in Al Bakka werd verkocht, anderhalve maand voor uw vertrek naar België. Hierna verbleef u ondergedoken in Ein Basha, bij de stam Adwan .

U geeft aan Jordanië te hebben verlaten uit vrees u niet te kunnen onttrekken aan de geloofsovertuiging van uw oom, A.(...) T.(...) A.(...) M.(...), de voorzitter van de salafistische stroming in Jordanië. Uw oom heeft u, uw broers en zussen verscheidene keren benaderd en geprobeerd om jullie te beïnvloeden. Bovendien vreest u dat uw oom wraak op u en uw broer M.(...) zal nemen omdat uw moeder hem heeft aangegeven waarna hij werd aangehouden en opgesloten door de Jordaanse inlichtingendienst. Jullie werden thuis een keer aangevallen. Ook u werd een keer aangevallen toen u aan de bus stond te wachten. Jullie schakelden de stam A.(...) in om te bemiddelen, maar dit zonder resultaat. Midden september 2016 verlieten u, uw broer M.(...) en uw moeder Jordanië. Oorspronkelijk wensten jullie met een Schengenvisum naar Italië te gaan, maar de route werd gewijzigd. Zo kwam u via Oekraïne naar België. Op 13 september 2016 kwamen jullie hier aan. U vroeg samen met uw moeder en broer M.(...) asiel aan op 19 september 2016. U heeft er meermaals aan gedacht om terug te keren naar Jordanië. Zo heeft u zelfs een procedure tot vrijwillige terugkeer in het opvangcentrum in gang gezet. Evenwel werd deze gestaakt na advies van uw moeder, zij vernam via de dochter van uw oom dat jullie leven nog steeds in gevaar is.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart neer. Uw broer legt naast zijn paspoort, uw paspoort neer. Daarnaast legt uw broer nog een artikel neer en verwijzen jullie naar info over uw oom op het internet.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst wordt de door u beweerde vrees ten overstaan van uw oom en diens salafistische beweging in sterke mate ondermijnt door de vaststelling dat zowel u als uw broer een procedure tot vrijwillige terugkeer in gang hebben gezet: “Ik heb bij het opvangcentrum waar ik zat een aanvraag voor vrijwillige terugkeer ingediend.”, en ook uw broer heeft dit bevestigd (CGVS p. 6-7, 10-11; CGVS broer, p. 5-6). U zegt bovendien dat u al een paar keer eraan gedacht hebt terug te keren (CGVS p.6). De vaststelling dat u en uw broer de intentie hadden om vrijwillig terug te keren naar Jordanië en hiertoe reeds stappen ondernomen hadden, ondermijnt in ernstige mate jullie vrees in kader van jullie asielaanvraag. Het

opstarten van een terugkeerprocedure strookt niet met het hebben van een gegronde vrees ten opzichte van jullie land van herkomst. Indien jullie een dermate vrees hebben zoals jullie beweren, is het niet aannemelijk dat jullie stappen ondernemen om vrijwillig terug te keren naar Jordanië. U geeft aan dat deze procedure tot vrijwillige terugkeer gestaakt werd op aanraden van uw moeder die stelde dat 'terugkeren naar de dood geen goed idee was' (CGVS p.7). Los van het feit dat jullie voornemen terug te keren naar jullie land, en zoals reeds werd opgemerkt, afbreuk doet aan jullie vrees, wordt de ongelooftwaardigheid hiervan nog bevestigd door onderstaande bemerkingen.

Zo geven u en uw broer aan dat jullie Jordanië verlaten hebben omwille van de geloofsovertuiging van jullie oom en jullie vrees dat jullie niet konden ontsnappen aan diens beïnvloeding (CGVS p.7; CGVS broer p.7). In dit kader dient opgemerkt dat u, gevraagd naar de precieze functie van die oom binnen de salafistische stroming, stelt dat hij de voorzitter is, de grote baas. Gevraagd naar meer concrete informatie aangaande zijn precieze taken, komt u niet verder dan te herhalen dat hij de leider is, dat hij de laatste verantwoordelijkheid heeft. Gezien dit wel heel erg algemeen is, werd u andermaal gevraagd hieromtrent uitleg te verschaffen, en vervalt u eigenlijk andermaal in gemeenplaatsen: 'mensen oproepen tot jihad, mensen moeten zijn voorschriften volgen en die hebben te maken met kleren, uiterlijk en eigen interpretatie ook'. Gevraagd dit laatste uit te leggen, antwoordt u 'dus ja, hij is charismatisch, veel aanhangers en invloed op hen, geeft bevelen vanuit de gevangenis'. Gezien dit geen antwoord is op de u gestelde vraag werd u even later in het gehoor nogmaals gevraagd uit te leggen wat u bedoelde met die 'interpretatie' en ontwijkt u een accuraat antwoord door te stellen 'dus als je opgebeld wordt door hem om een bijeenkomst bij te wonen, dan moet je aanwezig zijn (...), over het paradijs vertellen en over andere leden' (CGVS p.5, 8). Ook uw broer kan hierin niet overtuigen daar ook hij niet verder komt dan te stellen dat dat hij 'actief is samen met de leden van zijn groepering, hij verklaart mensen tot ongelovige, als iemand in Jordanië de religie beledigt of slechte dingen zegt, dan moet die persoon volgens hun bestraft worden. Hij zet de mensen aan tot jihad, alles is verboden bij hen' (...; CGVS broer p.4-5, 7). Het hoeft geen verder betoog dat jullie beider antwoorden, en zoals reeds werd opgemerkt, toch wel zeer algemeen en totaal niet diepgaand of echt genuanceerd zijn. Moesten jullie effectief deze oom vrezen dan is het toch niet meer dan logisch dat jullie heel wat meer gedetailleerde en persoonlijke informatie zouden kunnen geven over diens functie en zich niet zouden beperken tot het louter poneren van gemeenplaatsen.

Evenmin kunnen jullie verdere verklaringen overtuigen. U geeft aan dat u met de dood bedreigd werd omdat u weigerde het gedachtegoed van uw oom te volgen (CGVS p. 9). Aldus uw verklaringen benaderde uw oom u toen u aan het roken was, wenste hij dat u uw uiterlijk veranderde, dat u naar de moskee ging, u stopte met werken... . U had verschillende gesprekken met hem over het geloof. (CGVS p. 7,8, 9, 10; CGVS broer p.8, 10). U geeft ook aan dat uw broer M.(...) geïsoleerd werd, om uw moeder pijn te doen omdat uw moeder gehecht aan hem is (CGVS p.9). Uw broer had tevens een woordenwisseling met uw oom aangaande zijn universitaire studie (CGVS broer p. 8, 10). Bovendien zeggen zowel u als uw broer dat uw oom zijn gedachtegoed ook wenste op te dringen aan jullie oudste broer en jullie zussen (CGVS p. 7, 8; CGVS broer p.7). Zo werd uw oudste broer benaderd door uw oom om zich aan te sluiten als jihadi in Syrië en werden uw zussen benaderd door uw oom over hun gedrag en uiterlijk (CGVS p. 7, 8, 10; CGVS broer p.7, 8). De vaststelling dat jullie oudste broer en jullie zussen momenteel nog steeds in Jordanië verblijven roept bij het CGVS verdere ernstige vraagtekens op over de ernst/gelooftwaardigheid van uw verklaringen. Hoewel u meermaals de kans geboden werd te overtuigen om welke reden enkel u en uw broer zijn moeten vluchten in tegenstelling tot de rest van uw familie, die eveneens door uw oom benaderd werd, slaagt u hier niet in. Zo verklaart u: "Dus al mijn zussen zijn getrouwd en hebben eigen gezinnen en wonen bij hun mannen. Het is niet evident voor hun om zomaar Jordanië te verlaten omdat kosten reis heel duur zijn." (CGVS p. 10). Uw oudste broer zou bij zijn schoonfamilie zijn ondergedoken (CGVS p. 10; CGVS broer p. 9). Het CGVS vindt het weinig aannemelijk dat uw zussen en hun gezinnen gewoon zouden gebleven zijn mochten de bedreigingen dusdanig ernstig zijn, te meer u aangeeft dat uw oom zelfs hun mannen zou hebben gecontacteerd en ook ten aanzien van hen duidelijk zijn eisen had gesteld (CGVS p.10). Wanneer u en uw broer dan vervolgens zeggen dat uw oudste broer geen problemen ondervindt omdat er niet geweten is waar hij verblijft kan dit evenmin overtuigen. Jullie geven immers aan dat uw oom leider is van de salafistische stroming en in Jordanië overal aanhangers heeft (CGVS p. 8; CGVS broer p.8). Indien uw oom daadwerkelijk zijn invloed zou willen doen gelden, zou er dan ook verwacht worden dat uw oudste broer niet probleemloos ondergedoken kan leven en het voor uw oom, gezien zijn netwerk, niet al te veel moeite mag kosten om diens verblijfplaats te achterhalen, te meer u al aangaf dat hij bij zijn schoonfamilie verblijft en het toch niet meer dan logisch is dat uw oom, moest hij daadwerkelijk uw oudste broer viseren, het familiale netwerk sowieso zou nagaan. Bovendien geeft u plots aan dat ook uw neven betrokken zijn bij de stroming van uw oom, 'ze zijn een kopie van hem', zo geeft u aan (CGVS

p.11). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u deze neven niet vermeld heeft als zijnde betrokken bij een politieke partij toen u in het begin van het gehoor gevraagd werd om alle leden van uw familie te benoemen die lid of sympathisant zijn van een bepaalde politieke partij (CGVS p. 5). U zegt letterlijk "Enkel die oom." (CGVS p.5). Deze vaststelling ondermijnt mede de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees temeer er toch ook van uitgegaan kan worden dat ook van deze neven een dreiging ten aanzien van jullie uitgaat.

U geeft tevens aan dat u en uw broer uw oom vrezen omdat hij jullie wil doen boeten voor zijn aanhouding en opsluiting, doch ook in dezer kunnen jullie niet overtuigen (CGVS p. 7, 9; CGVS broer p.8). U zegt: "Hij (oom) beschuldigt moeder eigenlijk dat ze de inlichtingendienst heeft gecontacteerd." en "Dus we werden thuis aangevallen, samen met onze moeder, ze wilden gewoon ons doden. Hij was van plan iedereen te doden." (CGVS p.9). Het is in dit kader niet geloofwaardig dat uw moeder besluit om terug te keren naar Jordanië en daar probleemloos kan leven. Het CGVS vindt het weinig aannemelijk dat gezien uw moeder de inlichtingendiensten gecontacteerd heeft, zij zonder meer terugkeert. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees. Evenmin kan overtuigen dat u dan stelt dat uw oom uw moeder na haar terugkeer opnieuw zou hebben bedreigd zeggende dat hij haar geen kwaad zou doen, maar dat hij wel haar zonen zou viseren om haar zo te kunnen raken (CGVS p.10). Immers, moest uw oom ervan overtuigd zijn dat uw moeder hem had verklikt kan er toch van worden uitgegaan dat hij (via zijn 'volgers') onmiddellijk iets tegen haar zou hebben ondernomen en niet slechts ten overstaan van haar kenbaar zou hebben gemaakt haar zonen te willen treffen daar hij zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van het gegeven dat zij jullie hiervan op de hoogte zou brengen waardoor de kans dat jullie zouden terugkeren naar het land waar hij jullie kwaad zou kunnen berokkenen, quasi nihil was (CGVS p.10). Ook de bewering van uw broer dat niemand weet waar uw moeder is, is niet geloofwaardig. Enerzijds door de invloed die u tracht te doen uitschijnen van uw oom waardoor het voor hem niet al te veel moeite moet kosten haar op te sporen, maar anderzijds ook door diens verklaringen dat uw moeder zich nu niet bepaald 'verdoken' opstelt. Zo geeft uw broer aan dat ze tussen het huis van uw broer (bij diens schoonfamilie) en het ziekenhuis pendelt (CGVS broer p.6, 9) en zich dus met andere woorden buitenshuis begeeft. Het hoeft geen verder betoog dat jullie verklaringen ieder spoor van geloofwaardigheid ontberen.

Daarnaast wenst het CGVS ook op te merken dat u en uw broer aangeven een tijd ondergedoken te hebben gezeten bij de stam A.(...) (CGVS p.11; CGVS broer p.9), maar dat jullie deze niet spontaan benoemen wanneer jullie in het begin van jullie respectievelijke gehoren expliciet gevraagd werden met wie jullie op de opgesomde verblijfplaatsen woonden (CGVS p. 3, CGVS broer p.3). Er zou van jullie verwacht worden dat jullie deze spontaan benoemen daar jullie enerzijds ondergedoken bij hen leefden en anderzijds aangeven dat deze stam een rol heeft gespeeld in de bemiddeling tussen jullie familie en jullie oom (CGVS p.11; CGVS broer p.8,9). Omwille van het feit dat jullie deze niet spontaan benoemen, plaatst het CGVS andermaal vraagtekens bij de geloofwaardigheid van jullie beweringen.

Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat noch u noch uw broer er in slagen om precies te concretiseren wanneer jullie oom opgesloten zat (CGVS p. 8,9; CGVS broer p.4, 7). Het CGVS vindt het weinig aannemelijk dat jullie dit niet kunnen, daar jullie vrees aan hem gelinkt is. Wanneer jullie zo'n vrees koesteren ten opzichte van deze oom, zou er verwacht van jullie kunnen worden dat jullie zijn situatie op de voet volgen daar jullie beweren dat hij immers een dermate grote invloed op jullie leven uitoefent. Gezien deze door jullie geschilderde gang van zaken kan er, en zoals reeds werd aangegeven, toch van worden uitgegaan dat jullie alles in het werk zouden stellen accurate informatie hierover te vergaren gezien dit is toch essentieel is om verdere stappen te bepalen.

Gezien bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan. Omwille hiervan weigert het CGVS u de status van erkend vluchteling toe te kennen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u ter staving van uw relaas volgende documenten neerlegt. De identiteitskaart en paspoorten die worden neergelegd hebben betrekking op uw identiteit en de identiteit van uw broer en worden door het CGVS niet in vraag gesteld. Met het artikel dat uw broer neerlegt wil hij aantonen dat uw oom pro Islamitische Staat is. Evenwel houdt dit artikel geen bewijswaarde in met betrekking tot het aantonen van de door jullie beweerde persoonlijke problemen. Het feit dat er info over jullie oom, zoals jullie beweren, ook terug te vinden is op youtube en internet (CGVS p.5, CGVS broer p.7) kan evenmin als bewijs gelden voor de door jullie beweerde persoonlijke problemen. Zo geeft uw broer immers ook aan dat deze inhoud gaat over 'Zijn problemen. Over ronselen van de mensen en deze naar Syrië sturen om te strijden. Over de betogingen die

hij georganiseerd heeft tegen de overheid, de aanvallen op de alcoholwinkels. Ja dat soort dingen.’ (CGVS broer p.7). Daarnaast tonen deze documenten niet aan dat de persoon waarover het gaat effectief uw oom is.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw broer, A.(...) M.(...) T.(...) H.(...), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van M.T.H.A.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Al Bakka, Jordanië, op 26 mei 1992. U heeft de Jordaanse nationaliteit en u bent soennitisch moslim. U bent niet getrouwd en heeft geen kinderen.

U komt uit een gezin met zes kinderen. Uw vader stierf toen u heel jong was aan een natuurlijke dood. Ook uw broer A.(...) stierf een lange tijd geleden aan een natuurlijke dood. Uw moeder, A.(...)-T.(...) A.(...) S.(...) H.(...) (OV 8.318.750, CG 16/17471), vroeg samen met u op 19 september 2016 asiel aan in België en ontving op 22 december 2016 een onontvankelijkheidsbeslissing in kader van haar Dublinprocedure. Momenteel is ze reeds een zes à zevental maanden teruggekeerd naar Jordanië waar ze bij uw oudste broer verblijft. Uw broer, A.(...) M.(...) T.(...) H.(...) (OV 8.318.714, CG 16/17469), vroeg tevens asiel aan op 19 september 2016.

Sinds uw geboorte woonde u bij uw familie in Al Bakka. Rond 2016 verhuisde u samen met uw broer M.(...) en uw moeder naar Ein Basha.

U geeft aan dat uw oom, A.(...) S.(...) T.(...) ofwel A.(...) M.(...) A.(...) T.(...), de leider is van de salafistische stroming in Jordanië. Met betrekking tot zijn gedachtengoed, benaderde hij u en uw broers en zussen. In 2015 sprak hij uw oudste broer aan om naar Syrië te gaan voor de jihad. Uw broer liet uitschijnen dat hij hiermee akkoord ging en lichtte uw moeder hierover in. Uw moeder ging hiermee naar de inlichtingendiensten. Uw oom werd in die tijd tweemaal aangehouden en opgesloten. Omdat uw moeder aangifte had gedaan, bedreigde uw oom uw leven en dat van uw broer. Jullie ouderlijk huis werd aangevallen en later verkocht. Jullie zochten vervolgens bescherming bij de stam A.(...) in Ein Basha. Deze stam werd tevens ingeschakeld om te bemiddelen met uw oom, maar dit zonder resultaat.

Midden september verlieten u, uw broer M.(...) en uw moeder Jordanië. Jullie kwamen via Oekraïne naar België. Op 13 september 2016 kwamen jullie aan in België. U vroeg samen met uw moeder en broer M.(...) asiel aan op 19 september 2016. U heeft getracht vrijwillig terug te keren naar Jordanië, evenwel werd dit gestaakt nadat uw moeder, die reeds terug in Jordanië verbleef, in het ziekenhuis waar ze werd behandeld via de dochter van uw oom vernam dat het leven van u en uw broer nog steeds in gevaar is.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de paspoorten van u en uw broer M.(...) neer, alsook een artikel over uw oom als leider bij de salafistische stroming in Jordanië. Tevens verwijst u naar info over uw oom die op internet terug te vinden is.

B. Motivering

Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als uw broer, A.(...) M.(...) T.(...) H.(...) (OV 8.318.714, CG 16/17469).

In zijn hoofde werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus genomen, aangezien hij er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Tevens werd hem de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Bijgevolg kan ook in uw hoofde niet uitgegaan worden van het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie en wordt u eveneens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw broer:

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst wordt de door u beweerde vrees ten overstaan van uw oom en diens salafistische beweging in sterke mate ondermijnt door de vaststelling dat zowel u als uw broer een procedure tot vrijwillige terugkeer in gang hebben gezet: "Ik heb bij het opvangcentrum waar ik zat een aanvraag voor vrijwillige terugkeer ingediend.", en ook uw broer heeft dit bevestigd (CGVS p. 6-7, 10-11; CGVS broer, p. 5-6). U zegt bovendien dat u al een paar keer eraan gedacht hebt terug te keren (CGVS p.6). De vaststelling dat u en uw broer de intentie hadden om vrijwillig terug te keren naar Jordanië en hiertoe reeds stappen ondernomen hadden, ondermijnt in ernstige mate jullie vrees in kader van jullie asielaanvraag. Het opstarten van een terugkeerprocedure strookt niet met het hebben van een gegronde vrees ten opzichte van jullie land van herkomst. Indien jullie een dergelijke vrees hebben zoals jullie beweren, is het niet aannemelijk dat jullie stappen ondernemen om vrijwillig terug te keren naar Jordanië. U geeft aan dat deze procedure tot vrijwillige terugkeer gestaakt werd op aanraden van uw moeder die stelde dat 'terugkeren naar de dood geen goed idee was' (CGVS p.7). Los van het feit dat jullie voornemen terug te keren naar jullie land, en zoals reeds werd opgemerkt, afbreuk doet aan jullie vrees, wordt de ongelooftwaardigheid hiervan nog bevestigd door onderstaande bemerkingen.

Zo geven u en uw broer aan dat jullie Jordanië verlaten hebben omwille van de geloofsovertuiging van jullie oom en jullie vrees dat jullie niet konden ontsnappen aan diens beïnvloeding (CGVS p.7; CGVS broer p.7). In dit kader dient opgemerkt dat u, gevraagd naar de precieze functie van die oom binnen de salafistische stroming, stelt dat hij de voorzitter is, de grote baas. Gevraagd naar meer concrete informatie aangaande zijn precieze taken, komt u niet verder dan te herhalen dat hij de leider is, dat hij de laatste verantwoordelijkheid heeft. Gezien dit wel heel erg algemeen is, werd u andermaal gevraagd hieromtrent uitleg te verschaffen, en vervalt u eigenlijk andermaal in gemeenplaatsen: 'mensen oproepen tot jihad, mensen moeten zijn voorschriften volgen en die hebben te maken met kleren, uiterlijk en eigen interpretatie ook'. Gevraagd dit laatste uit te leggen, antwoordt u 'dus ja, hij is charismatisch, veel aanhangers en invloed op hen, geeft bevelen vanuit de gevangenis'. Gezien dit geen antwoord is op de u gestelde vraag werd u even later in het gehoor nogmaals gevraagd uit te leggen wat u bedoelde met die 'interpretatie' en ontwijkt u een accuraat antwoord door te stellen 'dus als je opgebeld wordt door hem om een bijeenkomst bij te wonen, dan moet je aanwezig zijn (...), over het paradijs vertellen en over andere leden' (CGVS p.5, 8). Ook uw broer kan hierin niet overtuigen daar ook hij niet verder komt dan te stellen dat dat hij 'actief is samen met de leden van zijn groepering, hij verklaart mensen tot ongelovige, als iemand in Jordanië de religie beledigt of slechte dingen zegt, dan moet die persoon volgens hun bestraft worden. Hij zet de mensen aan tot jihad, alles is verboden bij hen' (...; CGVS broer p.4-5, 7). Het hoeft geen verder betoog dat jullie beider antwoorden, en zoals reeds werd opgemerkt, toch wel zeer algemeen en totaal niet diepgaand of echt genuanceerd zijn. Moesten jullie effectief deze oom vrezen dan is het toch niet meer dan logisch dat jullie heel wat meer gedetailleerde en persoonlijke informatie zouden kunnen geven over diens functie en zich niet zouden beperken tot het louter poneren van gemeenplaatsen.

Evenmin kunnen jullie verdere verklaringen overtuigen. U geeft aan dat u met de dood bedreigd werd omdat u weigerde het gedachtegoed van uw oom te volgen (CGVS p. 9). Aldus uw verklaringen benaderde uw oom u toen u aan het roken was, wenste hij dat u uw uiterlijk veranderde, dat u naar de moskee ging, u stopte met werken... . U had verschillende gesprekken met hem over het geloof. (CGVS p. 7,8, 9, 10; CGVS broer p.8, 10). U geeft ook aan dat uw broer M.(...) geïsoleerd werd, om uw moeder pijn te doen omdat uw moeder gehecht aan hem is (CGVS p.9). Uw broer had tevens een woordenwisseling met uw oom aangaande zijn universitaire studie (CGVS broer p. 8, 10). Bovendien zeggen zowel u als uw broer dat uw oom zijn gedachtegoed ook wenste op te dringen aan jullie oudste broer en jullie zussen (CGVS p. 7, 8; CGVS broer p.7). Zo werd uw oudste broer benaderd door uw oom om zich aan te sluiten als jihadi in Syrië en werden uw zussen benaderd door uw oom over hun gedrag en uiterlijk (CGVS p. 7, 8, 10; CGVS broer p.7, 8). De vaststelling dat jullie oudste broer en jullie zussen momenteel nog steeds in Jordanië verblijven roept bij het CGVS verdere ernstige vraagtekens op

over de ernst/geloofwaardigheid van uw verklaringen. Hoewel u meermaals de kans geboden werd te overtuigen om welke reden enkel u en uw broer zijn moeten vluchten in tegenstelling tot de rest van uw familie, die eveneens door uw oom benaderd werd, slaagt u hier niet in. Zo verklaart u: "Dus al mijn zussen zijn getrouwd en hebben eigen gezinnen en wonen bij hun mannen. Het is niet evident voor hun om zomaar Jordanië te verlaten omdat kosten reis heel duur zijn." (CGVS p. 10). Uw oudste broer zou bij zijn schoonfamilie zijn ondergedoken (CGVS p. 10; CGVS broer p. 9). Het CGVS vindt het weinig aannemelijk dat uw zussen en hun gezinnen gewoon zouden gebleven zijn mochten de bedreigingen dusdanig ernstig zijn, te meer u aangeeft dat uw oom zelfs hun mannen zou hebben gecontacteerd en ook ten aanzien van hen duidelijk zijn eisen had gesteld (CGVS p.10). Wanneer u en uw broer dan vervolgens zeggen dat uw oudste broer geen problemen ondervindt omdat er niet geweten is waar hij verblijft kan dit evenmin overtuigen. Jullie geven immers aan dat uw oom leider is van de salafistische stroming en in Jordanië overal aanhangers heeft (CGVS p. 8; CGVS broer p.8). Indien uw oom daadwerkelijk zijn invloed zou willen doen gelden, zou er dan ook verwacht worden dat uw oudste broer niet probleemloos ondergedoken kan leven en het voor uw oom, gezien zijn netwerk, niet al te veel moeite mag kosten om diens verblijfplaats te achterhalen, te meer u al aangaf dat hij bij zijn schoonfamilie verblijft en het toch niet meer dan logisch is dat uw oom, moest hij daadwerkelijk uw oudste broer viseren, het familiale netwerk sowieso zou nagaan. Bovendien geeft u plots aan dat ook uw neven betrokken zijn bij de stroming van uw oom, 'ze zijn een kopie van hem', zo geeft u aan (CGVS p.11). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u deze neven niet vermeld heeft als zijnde betrokken bij een politieke partij toen u in het begin van het gehoor gevraagd werd om alle leden van uw familie te benoemen die lid of sympathisant zijn van een bepaalde politieke partij (CGVS p. 5). U zegt letterlijk "Enkel die oom." (CGVS p.5). Deze vaststelling ondermijnt mede de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees temeer er toch ook van uitgegaan kan worden dat ook van deze neven een dreiging ten aanzien van jullie uitgaat.

U geeft tevens aan dat u en uw broer uw oom vrezen omdat hij jullie wil doen boeten voor zijn aanhouding en opsluiting, doch ook in dezer kunnen jullie niet overtuigen (CGVS p. 7, 9; CGVS broer p.8). U zegt: "Hij (oom) beschuldigt moeder eigenlijk dat ze de inlichtingendienst heeft gecontacteerd." en "Dus we werden thuis aangevallen, samen met onze moeder, ze wilden gewoon ons doden. Hij was van plan iedereen te doden." (CGVS p.9). Het is in dit kader niet geloofwaardig dat uw moeder besluit om terug te keren naar Jordanië en daar probleemloos kan leven. Het CGVS vindt het weinig aannemelijk dat gezien uw moeder de inlichtingendiensten gecontacteerd heeft, zij zonder meer terugkeert. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees. Evenmin kan overtuigen dat u dan stelt dat uw oom uw moeder na haar terugkeer opnieuw zou hebben bedreigd zeggende dat hij haar geen kwaad zou doen, maar dat hij wel haar zonen zou viseren om haar zo te kunnen raken (CGVS p.10). Immers, moest uw oom ervan overtuigd zijn dat uw moeder hem had verklikt kan er toch van worden uitgegaan dat hij (via zijn 'volgers') onmiddellijk iets tegen haar zou hebben ondernomen en niet slechts ten overstaan van haar kenbaar zou hebben gemaakt haar zonen te willen treffen daar hij zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van het gegeven dat zij jullie hiervan op de hoogte zou brengen waardoor de kans dat jullie zouden terugkeren naar het land waar hij jullie kwaad zou kunnen berokkenen, quasi nihil was (CGVS p.10). Ook de bewering van uw broer dat niemand weet waar uw moeder is, is niet geloofwaardig. Enerzijds door de invloed die u tracht te doen uitschijnen van uw oom waardoor het voor hem niet al te veel moeite moet kosten haar op te sporen, maar anderzijds ook door diens verklaringen dat uw moeder zich nu niet bepaald 'verdoken' opstelt. Zo geeft uw broer aan dat ze tussen het huis van uw broer (bij diens schoonfamilie) en het ziekenhuis pendelt (CGVS broer p.6, 9) en zich dus met andere woorden buitenshuis begeeft. Het hoeft geen verder betoog dat jullie verklaringen ieder spoor van geloofwaardigheid ontberen.

Daarnaast wenst het CGVS ook op te merken dat u en uw broer aangeven een tijd ondergedoken te hebben gezeten bij de stam A.(...) (CGVS p.11; CGVS broer p.9), maar dat jullie deze niet spontaan benoemen wanneer jullie in het begin van jullie respectievelijke gehoren expliciet gevraagd werden met wie jullie op de opgesomde verblijfplaatsen woonden (CGVS p. 3, CGVS broer p.3). Er zou van jullie verwacht worden dat jullie deze spontaan benoemen daar jullie enerzijds ondergedoken bij hen leefden en anderzijds aangeven dat deze stam een rol heeft gespeeld in de bemiddeling tussen jullie familie en jullie oom (CGVS p.11; CGVS broer p.8,9). Omwille van het feit dat jullie deze niet spontaan benoemen, plaatst het CGVS andermaal vraagtekens bij de geloofwaardigheid van jullie beweringen.

Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat noch u noch uw broer er in slagen om precies te concretiseren wanneer jullie oom opgesloten zat (CGVS p. 8,9; CGVS broer p.4, 7). Het CGVS vindt het weinig aannemelijk dat jullie dit niet kunnen, daar jullie vrees aan hem gelinkt is. Wanneer jullie zo'n vrees koesteren ten opzichte van deze oom, zou er verwacht van jullie kunnen worden dat jullie zijn

situatie op de voet volgen daar jullie beweren dat hij immers een dermate grote invloed op jullie leven uitoefent. Gezien deze door jullie geschilderde gang van zaken kan er, en zoals reeds werd aangegeven, toch van worden uitgegaan dat jullie alles in het werk zouden stellen accurate informatie hierover te vergaren gezien dit is toch essentieel is om verdere stappen te bepalen.

Gezien bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan. Omwille hiervan weigert het CGVS u de status van erkend vluchteling toe te kennen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u ter staving van uw relaas volgende documenten neerlegt. De identiteitskaart en paspoorten die worden neergelegd hebben betrekking op uw identiteit en de identiteit van uw broer en worden door het CGVS niet in vraag gesteld. Met het artikel dat uw broer neerlegt wil hij aantonen dat uw oom pro Islamitische Staat is. Evenwel houdt dit artikel geen bewijswaarde in met betrekking tot het aantonen van de door jullie beweerde persoonlijke problemen. Het feit dat er info over jullie oom, zoals jullie beweren, ook terug te vinden is op youtube en internet (CGVS p.5, CGVS broer p.7) kan evenmin als bewijs gelden voor de door jullie beweerde persoonlijke problemen. Zo geeft uw broer immers ook aan dat deze inhoud gaat over 'Zijn problemen. Over ronselen van de mensen en deze naar Syrië sturen om te strijden. Over de betogingen die hij georganiseerd heeft tegen de overheid, de aanvallen op de alcoholwinkels. Ja dat soort dingen.' (CGVS broer p.7). Daarnaast tonen deze documenten niet aan dat de persoon waarover het gaat effectief uw oom is."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), betwisten verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen en ondernemen zij een poging om deze te verklaren of te weerleggen.

Zij formuleren hun verweer als volgt: "**Doordat, eerste onderdeel** verwerende partij ten onrechte stelt dat gelet op het feit dat terwijl hun asielaanvragen reeds hangende was verzoekers aanvankelijk instemden met een vrijwillige terugkeer naar Jordanië het niet meer geloofwaardig is zij later afzien van de vrijwillige terugkeer en zij besloten te volharden in hun asielaanvragen

Terwijl dat, dat verwerende partij hier een foute inschatting lijkt te maken van de situatie;

Dat op 13 september 2016 verzoekers en hun moeder aan in België aankwamen waar ze alle drie asiel aanvraegen op 19 september 2016. Aanvankelijk vielen de asielaanvragen van verzoekers en hun moeder onder toepassing van de Dublin III EU Verordening daar zij de EU waren binnengekomen op basis van een Italiaans visa en België bijgevolg de overname had gevraagd aan de Italiaanse autoriteiten.

Dat gelet op de betekening van de 26quater aan de moeder van verzoekers alsook het feit dat zij weigerde naar Italië te gaan had de moeder geen andere optie dat terug te keren naar Jordanië om zich aldaar te laten verzorgen. Als gevolg van de betekening van de bijlage 26quater aan de moeder werd immers haar medische behandeling in België stopgezet.

In die welbepaalde context en geplaatst voor de situatie dat zij hun moeder niet alleen kon laten verblijven in Jordanië hadden verzoekers op dat welbepaalde moment geen andere optie zagen dan in te stemmen met een vrijwillige terugkeer naar Jordanië om zo hun zieke moeder achterna te kunnen reizen. De oorspronkelijk vrijwillige terugkeer naar Jordanië moest evenwel onmiddellijk gestaakt worden nadat de moeder, die reeds terug in Jordanië verbleef, in het ziekenhuis waar ze werd behandeld, via de dochter van haar oom vernomen had dat het leven van verzoekers nog steeds in gevaar was bij een eventuele terugkeer naar Jordanië.

Doordat, tweede onderdeel verwerende partij ten onrechte stelt dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoekers Jordanië zouden hebben verlaten omwille van de zeer opdringerige geloofsovertuiging van de oom, omdat verzoekers geen exacte beschrijving kunnen geven van de functie van die oom binnen de salafistische beweging.

Dat verwerende partij deze stellingname lijkt te willen ondersteunen met volgende argumenten:

- Verzoeker zouden enkel vage verklaringen kunnen geven omtrent de rol en functie van de oom binnen de salafistische beweging
- De oudste broer en de zussen van verzoeker bevinden zich in Jordanië bevinden wat zou aantonen dat zij niets te vrezen hebben van de oom ondanks de aanmaningen van laatste aan het adres van oudste broer en zussen om zich te schikken naar het salafistische gedachtengoed.

Dat het niet onopgemerkt kan blijven dat de aantekeningen van de protection officer in de gehoorverslagen - wat het gedeelte van het eigenlijke asielrelaas van verzoeker betreft - het taalgebruik niet altijd even duidelijk voorkomt voor de neutrale lezer; dat de vorm en stijl waarin de bewoordingen van verzoeker worden neergepend door de protection officer niet kunnen uitsluiten dat mogelijks één en ander verloren is gegaan bij de vertaling of zelfs bij het inhoudelijk weergeven van de verklaringen door de protection officer in het uiteindelijk gehoorverslag zelf.

Terwijl dat de uitleg die verzoekers hiervoor geven tijdens hun gehoren bij verwerende wel degelijk aannemelijk zijn;

Dat in de eerste plaats op grond van de gehoorverslagen moeten blijken dat verzoekers wel nuttige aanwijzingen geven omtrent de rol en functie van oom binnen die bepaalde salafistische beweging;

Dat er tal van redenen kunnen zijn waarom de oom het enkel op de verzoekers had gemunt, ze zijn immers niet getrouwd en ze zijn dus beschikbaar om te gaan vechten voor de jihad;

Dat verzoekers daaromtrent tijdens hun gehoren bij verwerende partij aannemelijke verklaringen hebben afgelegd (cfr. gehoorverslag p. 8 en 9 CGVS)

Dat de beweringen van verwerende partij enkel maar op veronderstellingen berusten en dus niet op concrete wijze aantonen dat verzoekers de waarheid niet zouden zeggen;

Dat wat betreft de aan eerste verzoeker gestelde vraag of zijn neven deel uitmaken van een politieke partij niets uit het relaas van eerste verzoeker toe laat te stellen dat deze neven effectief lid zijn van de partij van de oom zouden moeten zijn;

Dat verwerende partij dit gegeven zomaar aanneemt omdat eerste verzoekster stelde dat de neven een "kopij" van hun oom zijn, maar niets laat toe aan te nemen dat verzoeker hiermee wilde stellen dat de neven deel uitmaakten van de politieke beweging van hun vader;

Dat eerste verzoeker op dit punt enkel maar wilde onderstrepen dat de oom er effectief in was geslaagd zijn zonen te overtuigen om het salafistische gedachtengoed eigen te maken en hun leven in te richten volgens deze radicale geloofsbelijdenis;

Dat eerste verzoeker louter wilde verduidelijken dat de neven hetzelfde fanatisme aan de dag legden als hun oom, waarbij eerste verzoeker niet beweert dat oom en neven allen lid zijn van dezelfde salafistische partij of beweging, en dat evenmin uit de gehoorverslagen mag worden afgeleid dat de bewoordingen van verzoekers die zin moeten worden geïnterpreteerd;

Dat verwerende partij bij de uitleg van de bewoordingen van verzoekers derhalve een zeer eigenzinnige interpretatie vooropstelt die geen steun vindt in het asielrelaas van eerste verzoeker in zijn geheel genomen;

Doordat, derde onderdeel verwerende partij ten onrechte stelt dat het niet kan overtuigen dat de oom enkel de verzoekers, als zijnde de zonen van zijn zus, willen laten boeten voor het onrecht dat die zus (i.e. de moeder van de verzoekers) hem (de oom van verzoekers) had aangedaan door hem aan te geven bij de inlichtingendiensten;

Terwijl dat indien de oom werkelijk zijn zus wilde straffen - wat hij van plan was te doen - hij er inderdaad beter aan deed zich te vergrijpen aan diens zonen, het meest dierbare wat een moeder kan bezitten;

Uiteindelijk lijkt het er veeleer op dat het de oom erom te doen was verzoekers te dwingen tot het meedoen aan de Jihad, en niet zozeer zijn zus; er was dus niet echt een reden om haar direct met dit fanatisme achterna te zitten;

Dat het tenslotte opvalt dat verwerende partij niet onderneemt met de informatie die verzoekers aanreiken omtrent de activiteiten van hun oom (zie internet artikel) terwijl verwerende partij op zich niet betwist dat deze oom, gekend onder de benaming A.(...) S.(...) T.(...) ofwel A.(...) M.(...) A.(...) T.(...), wel degelijk de oom van moederszijde van verzoeker is;

Doordat, vierde onderdeel verwerende partij ten onrechte vraagt tevens plaats bij het feit dat verzoekers niet reeds van bij de aanvang van het gehoor aangaven ondergedoken te zijn geweest bij de stam A.(...);

Terwijl dat ook hier moet blijken dat verwerende partij spijkers op laag water lijkt te willen zoeken;

Dat het duidelijk is dat de eerste vraag "met wie woonde u daar?" zoals gesteld door het CGVS op p. 3 van het gehoorverslag van verzoekers enkel tot doel had de opeenvolgende verblijfplaatsen na te gaan;

Dat het verblijf op dit adres later in het verslag nader wordt gekwalificeerd /gecontextualiseerd op het moment dat het gehoor beland is bij de bespreking van het eigenlijke asielrelaas en het dan ook voor verzoekers aangewezen was te verduidelijken dat ze inderdaad ondergedoken leefden bij de A.(...) stam op dat bepaalde adres;

Dat deze nadere kwalificatie op een later tijdstip tijdens het gehoor omtrent de verblijfplaats van verzoekers dus geenszins van dien aard is dat zij de verklaringen van verzoekers ongeloofwaardig maken op dit specifiek punt;

Doordat, vijfde onderdeel *verwerende partij ten onrechte vraagtekens plaats bij het feit dat verzoekers er niet in slagen om precies aan te geven wanneer hun oom opgesloten was in de gevangenis;*

Terwijl *dat ook op dit punt de redenering van verwerende partij niet relevant voorkomt;*

Dat in de eerste plaats verzoeker met afdoende duidelijkheid aangeven gedurende welke periodes hun oom opgesloten was;

Dat niet van hen verwacht mag worden dat zij deze data allemaal kunnen opsommen vermits zij er alles aan deden om ieder contact met deze oom te vermijden;

Dat er ook geen reden is dat zij deze data allemaal zouden kennen, ze waren er immers niet bij betrokken bij al de opeenvolgende arrestaties van de oom;

Dat het feit dat zij de data van opsluiting van hun oom niet precies kunnen weergeven niets zegt over waarachtigheid en de aard van de dreiging die vanuit deze oom uitging naar verzoekers toe om redenen die verzoekers aangeven en die de basis van hun asielrelaas vormen;"

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissingen wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekers geweigerd omdat (i) de door hen beweerde vrees ten overstaan van hun oom en diens salafistische beweging in sterke mate wordt ondermijnd door de vaststelling dat zij een procedure tot vrijwillige terugkeer in gang hebben gezet, (ii) zij aangeven dat zij Jordanië verlaten hebben omwille van de geloofsovertuiging van hun oom en hun vrees dat zij niet konden ontsnappen aan diens beïnvloeding doch zij, gevraagd naar de precieze functie van die oom binnen de salafistische stroming, niet verder komen dan het louter poneren van gemeenplaatsen, (iii) de vaststelling dat hun oudste broer, die door hun oom benaderd werd om zich aan te sluiten als jihadi in Syrië, en hun zussen, die door hun oom benaderd werden over hun gedrag en uiterlijk, momenteel nog steeds in Jordanië verblijven ernstige vraagtekens oproept over de ernst/geloofwaardigheid van hun verklaringen, (iv) eerste verzoekende partij plots aangaf dat ook zijn neven betrokken zijn bij de stroming van zijn oom, terwijl hij deze neven niet heeft vermeld toen hem in het begin van het gehoor gevraagd werd om alle leden van zijn familie te benoemen die lid of sympathisant zijn van een bepaalde politieke partij, vaststelling welke mede de geloofwaardigheid ondermijnt van de door hem beweerde vrees temeer er toch van uitgegaan kan worden dat ook van deze neven een dreiging ten aanzien van hen uitgaat, (v) het niet geloofwaardig is dat hun moeder, die de inlichtingendiensten gecontacteerd heeft, besluit om terug te keren naar Jordanië en daar probleemloos kan leven en het evenmin kan overtuigen dat hun oom hun moeder na haar terugkeer opnieuw zou hebben bedreigd zeggende dat hij haar geen kwaad zou doen maar dat hij wel haar zonen zou viseren om haar zo te kunnen raken, zoals wordt toegelicht, (vi) zij aangeven een tijd ondergedoken te hebben gezeten bij de stam A. maar zij deze niet spontaan benoemen wanneer hen in het begin van hun respectievelijke gehoren expliciet gevraagd werd met wie zij op de opgesomde verblijfplaatsen woonden, (vii) zij er niet in slagen om precies te concretiseren wanneer hun oom opgesloten zat terwijl verwacht zou worden dat zij zijn situatie op de voet volgen, dit gelet op de vrees die zij stellen te koesteren ten opzichte van deze oom en (viii) de door hen voorgelegde documenten niets afdoen aan het voorgaande daar de identiteitskaarten en paspoorten betrekking hebben op hun identiteit en nationaliteit welke niet in vraag worden gesteld, het artikel waarmee zij willen aantonen dat hun oom pro islamitische staat is geen bewijswaarde inhoudt met betrekking tot het aantonen van de door hen beweerde persoonlijke problemen, het feit dat er ook informatie over hun oom zou terug te vinden zijn op Youtube en internet evenmin als bewijs kan gelden voor de door hen beweerde persoonlijke problemen en deze documenten bovendien niet aantonen dat de persoon waarover het gaat effectief hun oom is.

2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de

bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 november 2017, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.4.1. Zo oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst op goede gronden dat de vaststelling dat verzoekers de intentie hadden om vrijwillig terug te keren naar Jordanië en zij hiervoor reeds stappen ondernomen hadden in ernstige mate afbreuk doet aan de door hen beweerde vrees voor hun oom en diens salafistische beweging: *“Vooreerst wordt de door u beweerde vrees ten overstaan van uw oom en diens salafistische beweging in sterke mate ondermijnt door de vaststelling dat zowel u als uw broer een procedure tot vrijwillige terugkeer in gang hebben gezet: “Ik heb bij het opvangcentrum waar ik zat een aanvraag voor vrijwillige terugkeer ingediend.”, en ook uw broer heeft dit bevestigd (CGVS p. 6-7, 10-11; CGVS broer, p. 5-6). U zegt bovendien dat u al een paar keer eraan gedacht hebt terug te keren (CGVS p.6). De vaststelling dat u en uw broer de intentie hadden om vrijwillig terug te keren naar Jordanië en hiertoe reeds stappen ondernomen hadden, ondermijnt in ernstige mate jullie vrees in kader van jullie asielaanvraag. Het opstarten van een terugkeerprocedure strookt niet met het hebben van een gegronde vrees ten opzichte van jullie land van herkomst. Indien jullie een dermate vrees hebben zoals jullie beweren, is het niet aannemelijk dat jullie stappen ondernemen om vrijwillig terug te keren naar Jordanië. (...)”*

Verzoekers trachten de door hen opgestarte terugkeerprocedure te verklaren, stellende dat na de betekening van de bijlage 26quater aan hun moeder haar medische behandeling in België werd stopgezet, dat hun moeder daarom terugkeerde naar Jordanië om zich te laten verzorgen, dat zij hun moeder niet alleen in Jordanië konden laten verblijven en dat zij daarom geen andere optie zagen dan in te stemmen met een vrijwillige terugkeer om zo hun zieke moeder achterna te kunnen reizen. Verzoekers slagen er met dit verweer echter allerminst in de Raad te overtuigen. Immers, uit hun verklaringen blijkt dat hun moeder thans bij hun oudere broer N. in Amman verblijft. Bovendien wonen ook de zussen van verzoekers nog in Jordanië. Hetzelfde geldt voor de broers en zussen van hun moeder (administratief dossier eerste verzoekende partij, stuk 6, p. 3-4 en p. 10 en administratief dossier tweede verzoekende partij, stuk 7, p. 3-4). Aan tweede verzoekende partij gevraagd of hij familie heeft die in Jordanië verblijft, antwoordde hij bovendien *“Alle verwanten.”* (administratief dossier tweede verzoekende partij, stuk 7, p. 5). Verzoekers kunnen in het verzoekschrift aldus bezwaarlijk ernstig volhouden dat zij de intentie hadden om terug te keren omdat zij hun zieke moeder niet alleen in Jordanië konden laten verblijven. Hen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevraagd om welke reden zij eraan dachten om terug te keren, haalden verzoekers overigens op geen enkel ogenblik de gezondheidstoestand van hun moeder aan, noch het feit dat zij voor hun moeder moesten zorgen. Eerste verzoekende partij gaf als reden: *“Dus ik was gewoon moe van situatie en procedure, ik moest taal leren, werken, geen geld, mijn broer en ik verblijven bij oom en vanwege die situatie. (...) Ik voelde me niet op mijn gemak bij mijn oom, hij moest ons onderhouden, dus als man van 32 was het niet gemakkelijk om dat te aanvaarden, moest ook sigaretten voor mij kopen.”* (administratief dossier eerste verzoekende partij, stuk 6, p. 7). Tweede verzoekende partij, die aanvankelijk ontkende dat hij er ooit aan had gedacht om terug te keren, hield het op *“Ja we hadden toen geen andere opties, we hebben toen de beslissing gekregen dat we het land moeten verlaten, ja wat moet je doen in dit geval.”* en *“Ja we hadden geen hoop om hier te verblijven.”* (administratief dossier tweede verzoekende partij, stuk 7, p. 5-6 en p. 10). Indien verzoekers werkelijk een dermate grote vrees zouden koesteren zoals zij beweren, kan niet in redelijkheid worden aangenomen dat zij een terugkeer naar Jordanië zouden overwegen, louter omdat Italië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming en omdat het moeilijk te aanvaarden was dat zij in België volledig afhankelijk waren van hun oom. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat verzoekers noch tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch in voorliggend verzoekschrift een valabele reden bijbrengen waarom zij de intentie hadden om vrijwillig terug te keren naar hun land, waar naar eigen zeggen hun leven in gevaar is. Het opstarten van een terugkeerprocedure staat dan ook haaks op de vrees die zij beweren te koesteren en ondermijnt reeds in ernstige mate de geloofwaardigheid van het door hen opgediste relaas.

Deze ongeloofwaardigheid wordt nog onderstreept door de vaststelling dat verzoekers hun moeder, die er door hun oom van wordt beschuldigd hem te hebben verklikt, besloot terug te keren naar Jordanië en daar actueel persoonlijk geen problemen kent. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden gevolgd waar dienaangaande in de bestreden beslissingen het volgende wordt overwogen: *“U geeft tevens aan dat u en uw broer uw oom vrezen omdat hij jullie wil doen boeten voor*

*zijn aanhouding en opsluiting , doch ook in dezer kunnen jullie niet overtuigen (CGVS p. 7, 9; CGVS broer p.8). U zegt : "Hij (oom) beschuldigt moeder eigenlijk dat ze de inlichtingendienst heeft gecontacteerd." en "Dus we werden thuis aangevallen, samen met onze moeder, ze wilden gewoon ons doden. Hij was van plan iedereen te doden." (CGVS p.9). Het is in dit kader niet geloofwaardig dat uw moeder besluit om terug te keren naar Jordanië en daar probleemloos kan leven. Het CGVS vindt het weinig aannemelijk dat gezien uw moeder de inlichtingendiensten gecontacteerd heeft, zij zonder meer terugkeert. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees. Evenmin kan overtuigen dat u dan stelt dat uw oom uw moeder na haar terugkeer opnieuw zou hebben bedreigd zeggende dat hij haar geen kwaad zou doen, maar dat hij wel haar zonen zou viseren om haar zo te kunnen raken (CGVS p.10). Immers, moest uw oom ervan overtuigd zijn dat uw moeder hem had verklikt kan er toch van worden uitgegaan dat hij (via zijn 'volgers') onmiddellijk iets tegen haar zou hebben ondernomen en niet slechts ten overstaan van haar kenbaar zou hebben gemaakt haar zonen te willen treffen daar hij zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van het gegeven dat zij jullie hiervan op de hoogte zou brengen waardoor de kans dat jullie zouden terugkeren naar het land waar hij jullie kwaad zou kunnen berokkenen, quasi nihil was (CGVS p.10). Ook de bewering van uw broer dat niemand weet waar uw moeder is, is niet geloofwaardig. Enerzijds door de invloed die u tracht te doen uitschijnen van uw oom waardoor het voor hem niet al te veel moeite moet kosten haar op te sporen, maar anderzijds ook door diens verklaringen dat uw moeder zich nu niet bepaald 'verdoken' opstelt. Zo geeft uw broer aan dat ze tussen het huis van uw broer (bij diens schoonfamilie) en het ziekenhuis pendelt (CGVS broer p.6, 9) en zich dus met andere woorden buitenshuis begeeft. Het hoeft geen verder betoog dat jullie verklaringen ieder spoor van geloofwaardigheid ontberen." Verzoekers brengen hier tegen in dat hun oom hen veeleer wilde dwingen tot jihad en er dus niet echt een reden was om zijn zus, hun moeder, met dit fanatisme achterna te zitten. Dit valt echter niet te rijmen met hun eerdere verklaringen dat hun oom hen wil laten boeten voor zijn aanhouding en opsluiting en dat zij op een dag thuis werden aangevallen door aanhangers van hun oom, die de opdracht hadden gekregen om hen te doden omdat zij volgens hun oom achter zijn aanhouding zaten. Eerste verzoeker partij verklaarde in dit verband uitdrukkelijk *"Dus we werden thuis aangevallen, samen met onze moeder, ze wilden gewoon ons doden. Hij was van plan iedereen te doden."* Hij voegde hier nog aan toe dat hij met de dood werd bedreigd omdat hij niet naar zijn oom heeft geluisterd en weigerde diens gedachtegoed te volgen, reden waarom hij thans door zijn oom als afvallige wordt beschouwd. Tweede verzoekende partij verklaarde in niet mis te verstane bewoordingen *"Dus bij zijn tweede aanhouding heeft hij dreigementen met de dood geuit aan ons adres. Hij zei tegen moeder, je hebt de aangifte gedaan tegen mij, ik zal je zonen doden."* Ook liet hij optekenen: *"We hebben niet naar hen geluisterd we werden met de dood bedreigd."* Verzoekers benadrukten doorheen hun gehoren meermaals dat zij in geval van terugkeer zullen worden gedood door hun oom, die volgens hen zeer concrete dreigementen aan hun adres heeft geuit (administratief dossier eerste verzoekende partij, stuk 6, p. 6-7 en p. 9-11 en administratief dossier tweede verzoekende partij, stuk 7, p. 5-10). Het getuigt dan ook van weinig ernst dat verzoekers deze door hen geschetste vrees in het verzoekschrift proberen af te zwakken in een poging een verklaring te bieden voor het feit dat hun moeder na haar terugkeer naar Jordanië zelf geen problemen heeft gekend, en plots stellen dat het hun oom er veeleer om te doen was hen te dwingen deel te nemen aan de jihad. Waar zij voorts uiteenzetten dat hun moeder na haar terugkeer naar Jordanië met rust werd gelaten omdat hun oom haar wil straffen door zich te vergripen aan haar zonen, het meest dierbare wat een moeder kan bezitten, komen zij niet verder dan het herhalen van hun eerder afgelegde verklaringen en gaan zij voorbij aan de pertinente overwegingen waar dienaangaande in de bestreden beslissingen terecht wordt geoordeeld *"Evenmin kan overtuigen dat u dan stelt dat uw oom uw moeder na haar terugkeer opnieuw zou hebben bedreigd zeggende dat hij haar geen kwaad zou doen, maar dat hij wel haar zonen zou viseren om haar zo te kunnen raken (CGVS p.10). Immers, moest uw oom ervan overtuigd zijn dat uw moeder hem had verklikt kan er toch van worden uitgegaan dat hij (via zijn 'volgers') onmiddellijk iets tegen haar zou hebben ondernomen en niet slechts ten overstaan van haar kenbaar zou hebben gemaakt haar zonen te willen treffen daar hij zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van het gegeven dat zij jullie hiervan op de hoogte zou brengen waardoor de kans dat jullie zouden terugkeren naar het land waar hij jullie kwaad zou kunnen berokkenen, quasi nihil was (CGVS p.10)."**

2.4.2. Van verzoekers, die beweren dat hun oom hen zijn gedachtegoed wilde opdringen en van hen salafisten wilden maken, mag bovendien worden verwacht dat zij meer gedetailleerde en persoonlijke informatie zouden kunnen geven over diens precieze functie binnen de salafistische stroming dan de beperkte kennis die zij hieromtrent tentoonspreiden en die niet verder reikt dan algemeenheden, zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissingen. Dit klemmt des te meer daar tweede verzoekende partij verklaarde dat deze oom hen heeft opgevoed en dat hij eigenlijk hun voogd was (administratief dossier tweede verzoekende partij, stuk 7, p. 10). Er mag dan ook redelijkerwijs worden

aangenomen dat verzoekers sinds hun kindertijd onder de invloed van hun oom stonden, wat het niet alleen ongeloofwaardig maakt dat zij over hem, zijn geloofsovertuiging en zijn salafistische beweging niet meer concrete informatie kunnen verschaffen, doch tevens dat hun oom hen pas als jongvolwassenen zijn gedachtegoed zou hebben willen opleggen. Als kind zouden verzoekers immers veel makkelijker beïnvloedbaar zijn geweest.

2.4.3. Daarnaast kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden bijgetreden in diens oordeel dat ook de vaststelling dat verzoeker hun oudste broer, die door hun oom benaderd werd om zich aan te sluiten als jihadi in Syrië, en hun zussen, die door hun oom benaderd werden over hun gedrag en uiterlijk, momenteel nog steeds in Jordanië verblijven ernstige vraagtekens oproept over de ernst/geloofwaardigheid van hun verklaringen: *"U geeft aan dat u met de dood bedreigd werd omdat u weigerde het gedachtegoed van uw oom te volgen (CGVS p. 9). Aldus uw verklaringen benaderde uw oom u toen u aan het roken was, wenste hij dat u uw uiterlijk veranderde, dat u naar de moskee ging, u stopte met werken... U had verschillende gesprekken met hem over het geloof. (CGVS p. 7,8, 9, 10; CGVS broer p.8, 10). U geeft ook aan dat uw broer M.(...) geïsoleerd werd, om uw moeder pijn te doen omdat uw moeder gehecht aan hem is (CGVS p.9). Uw broer had tevens een woordenwisseling met uw oom aangaande zijn universitaire studie (CGVS broer p. 8, 10). Bovendien zeggen zowel u als uw broer dat uw oom zijn gedachtegoed ook wenste op te dringen aan jullie oudste broer en jullie zussen (CGVS p. 7, 8; CGVS broer p.7). Zo werd uw oudste broer benaderd door uw oom om zich aan te sluiten als jihadi in Syrië en werden uw zussen benaderd door uw oom over hun gedrag en uiterlijk (CGVS p. 7, 8, 10; CGVS broer p.7, 8). De vaststelling dat jullie oudste broer en jullie zussen momenteel nog steeds in Jordanië verblijven roept bij het CGVS verdere ernstige vraagtekens op over de ernst/geloofwaardigheid van uw verklaringen. Hoewel u meermaals de kans geboden werd te overtuigen om welke reden enkel u en uw broer zijn moeten vluchten in tegenstelling tot de rest van uw familie, die eveneens door uw oom benaderd werd, slaagt u hier niet in. Zo verklaart u: "Dus al mijn zussen zijn getrouwd en hebben eigen gezinnen en wonen bij hun mannen. Het is niet evident voor hun om zomaar Jordanië te verlaten omdat kosten reis heel duur zijn." (CGVS p. 10). Uw oudste broer zou bij zijn schoonfamilie zijn ondergedoken (CGVS p. 10; CGVS broer p. 9). Het CGVS vindt het weinig aannemelijk dat uw zussen en hun gezinnen gewoon zouden gebleven zijn mochten de bedreigingen dusdanig ernstig zijn, te meer u aangeeft dat uw oom zelfs hun mannen zou hebben gecontacteerd en ook ten aanzien van hen duidelijk zijn eisen had gesteld (CGVS p.10). Wanneer u en uw broer dan vervolgens zeggen dat uw oudste broer geen problemen ondervindt omdat er niet geweten is waar hij verblijft kan dit evenmin overtuigen. Jullie geven immers aan dat uw oom leider is van de salafistische stroming en in Jordanië overal aanhangers heeft (CGVS p. 8; CGVS broer p.8). Indien uw oom daadwerkelijk zijn invloed zou willen doen gelden, zou er dan ook verwacht worden dat uw oudste broer niet probleemloos ondergedoken kan leven en het voor uw oom, gezien zijn netwerk, niet al te veel moeite mag kosten om diens verblijfplaats te achterhalen, te meer u al aangaf dat hij bij zijn schoonfamilie verblijft en het toch niet meer dan logisch is dat uw oom, moest hij daadwerkelijk uw oudste broer viseren, het familiale netwerk sowieso zou nagaan. (...)"*

Verzoekers voeren aan dat er tal van redenen kunnen zijn waarom hun oom het enkel op hen had gemunt, dat zij immers niet getrouwd zijn en dus beschikbaar zijn om te gaan vechten voor de jihad, waarmee zij er geenszins in slagen het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht te plaatsen. Vooreerst blijkt nergens uit hun verklaringen dat zij net zoals hun broer door hun oom zouden zijn aangespoord om samen met andere jihadisten te gaan strijden in Syrië. Zij haalden slechts aan dat hun oom hen aansprak om te bidden, dat hij eerste verzoekende partij verbood om te roken, dat hij eerste verzoekende partij gebod om zijn uiterlijk te veranderen, zijn baard te laten groeien en Pakistaanse kleren te dragen, dat zij niet naar televisie mochten kijken, dat eerste verzoekende partij moest stoppen met zijn werk als chauffeur bij de gemeente en tweede verzoekende partij moest stoppen met zijn universitaire studies (administratief dossier eerste verzoekende partij, stuk 6, p. 7-9 en p. 11 en administratief dossier tweede verzoekende partij, stuk 7, p. 8 en p. 10). Verzoekers beweren dat zij met de dood werden bedreigd omdat zij weigerden het gedachtegoed van hun oom te volgen (administratief dossier eerste verzoekende partij, stuk 6, p. 9 en administratief dossier tweede verzoekende partij, stuk 7, p. 10). Deze reactie van hun oom lijkt volledig buiten proportie in vergelijking met zijn reactie – hij reageerde heel boos (administratief dossier eerste verzoekende partij, stuk 1, p. 8) – toen verzoekers hun oudste broer N. weigerde om als jihadist te gaan strijden in Syrië. Aangezien ook hun broer N. heel uitdrukkelijk inging tegen hun oom en weigerde in te gaan op diens eisen, mag het dan ook verbazen dat N. geen reden zag om het land te ontvluchten en dat hij gewoon bij zijn schoonfamilie in Amman woont, zonder verder nog problemen te hebben gekend met zijn extremistische oom of diens aanhangers. Ook dit gegeven doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers hun verklaringen.

2.4.4. In zoverre verzoekers in het verzoekschrift nog aanhalen *“Dat het niet onopgemerkt kan blijven dat de aantekeningen van de protection officer in de gehoorverslagen - wat het gedeelte van het eigenlijke asielrelaas van verzoeker betreft - het taalgebruik niet altijd even duidelijk voorkomt voor de neutrale lezer; dat de vorm en stijl waarin de bewoordingen van verzoeker worden neergepend door de protection officer niet kunnen uitsluiten dat mogelijks één en ander verloren is gegaan bij de vertaling of zelfs bij het inhoudelijk weergeven van de verklaringen door de protection officer in het uiteindelijk gehoorverslag zelf.”* is het de Raad niet duidelijk en verzoekers lichten evenmin *in concreto* toe welk gedeelte van de gehoorverslagen onduidelijk zou zijn. Tevens laten zij na te concretiseren welke van hun verklaringen mogelijks foutief zouden zijn vertaald of genoteerd. Zij maken dan ook op generlei wijze aannemelijk dat de gehoorverslagen geen correcte of volledige weergave zou zijn van het verloop van de gehoren.

2.4.5. Het voorgaande volstaat naar het oordeel van de Raad om te besluiten tot de volstreckte ongeloofwaardigheid van het door verzoekers opgediste relaas.

De door hen neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze hun geloofwaardigheid kunnen herstellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u ter staving van uw relaas volgende documenten neerlegt. De identiteitskaart en paspoorten die worden neergelegd hebben betrekking op uw identiteit en de identiteit van uw broer en worden door het CGVS niet in vraag gesteld. Met het artikel dat uw broer neerlegt wil hij aantonen dat uw oom pro Islamitische Staat is. Evenwel houdt dit artikel geen bewijswaarde in met betrekking tot het aantonen van de door jullie beweerde persoonlijke problemen. Het feit dat er info over jullie oom, zoals jullie beweren, ook terug te vinden is op youtube en internet (CGVS p.5, CGVS broer p.7) kan evenmin als bewijs gelden voor de door jullie beweerde persoonlijke problemen. Zo geeft uw broer immers ook aan dat deze inhoud gaat over ‘Zijn problemen. Over ronselen van de mensen en deze naar Syrië sturen om te strijden. Over de betogingen die hij georganiseerd heeft tegen de overheid, de aanvallen op de alcoholwinkels. Ja dat soort dingen.’ (CGVS broer p.7). Daarnaast tonen deze documenten niet aan dat de persoon waarover het gaat effectief uw oom is.”* Gelet op deze overwegingen kunnen verzoekers in het verzoekschrift bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met de door hen bijgebrachte informatie omtrent de activiteiten van hun oom, noch dat in de bestreden beslissingen niet wordt betwist dat de persoon waarvan sprake in deze informatie wel degelijk hun oom langs moederszijde is.

2.4.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekers geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. Waar verzoekers in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat

er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS